

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119206871
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7119206871.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom D., E. D. A. XXX/X, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marcel Jurko, advokát, s.r.o., so sídlom Košice, Dominikánske námestie 11, IČO: 36863408, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 15C/18/2019-186 z 30.11.2021 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 1.793,73 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 24.6.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku ako aj vo výroku o trovách konania.

M e n í rozsudok vo vyhovujúcom výroku tak, že žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 26.3.2019 do 23.6.2021 z a m i e t a.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1. 793,73 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 26.3.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobu zamietol aj v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 %.

Rozhodol takto druhýkrát o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 2.082,99 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 11.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa ust. § 15 z. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa Policajného zboru v Košiciach z 23.3.2016 sp. zn. ČVS: ORP-400/6-VYS-KE-2016 a nezákonným postupom a rozhodnutím prokurátora, ktorý podal na žalobcu obžalobu. Citovaným uznesením bolo voči nemu začaté trestné stíhanie a následne ďalším uznesením z 18.5.2016 aj vznesené obvinenie pre zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, a to pre skutok, ktorý je podrobne opísaný v predmetných uzneseniach. Od začiatku nezákonného stíhania poukazoval na to, že je nevinný, žiaden skutok nespáchal a ani nemohol spáchať. Označoval dôkazy na preukázanie nevinu a poukazoval na to, že orgány činné v trestnom konaní trpia dôkaznou núdzou a dôkazy zadovážené orgánmi činnými v trestnom konaní preukazujú jeho nevinu. Aj napriek tomu podal 15.9.2016 prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I pod sp. zn. 4Pv/161/16/8802-4 na žalobcu obžalobu

na Okresnom súde Košice I vedenú pod sp. zn. 7T/50/2016. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 15.12.2017 sp. zn. 7T/50/2016 bol spod obžaloby oslobodený, lebo skutok nie je trestným činom. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 18.6.2018 sp. zn. 8To/29/2018 odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, lebo nebolo dôvodné. V súvislosti s obhajobou v trestnom konaní mu vznikli náklady spojené s obhajobou vo výške 2.082,99 € za vykonané úkony právnej služby. Špecifikáciu týchto trov pripojil žalobca k žalobe.

Skutkovo súd ustálil, že dňa 23.3.2016 Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach začalo voči žalobcovi trestné stíhanie pre zločin poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 223 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona, lebo zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že doteraz nestotožnený páchatel' dňa 17.6.2015 v mene A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom D., E. D. A. F. X, G. D. E. H. XX v pobočke poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4 nahlásil poistnú udalosť na vozidle I. XXX EČ: D. XXX J. z havarijného poistenia č. poistnej zmluvy 6582532855, ku ktorej došlo tak, že dňa 16. 6.2015 v čase okolo 10:00 h na ceste z Košíc do Čane mu do cesty vběhol pes, ktorému sa vyhol, zišiel z cesty a narazil do stromu, pričom pri náraze došlo k poškodeniu - pravý predný nárazník, predná kapota, pravé predné svetlo, pravý predný blatník, mriežka s lištou. Následne dňa 28.8.2015 doručil do poisťovne faktúru o oprave č. 201508003 zo servisu JuMark s.r.o., so sídlom Košice, Národná trieda 63, ktorú uvedená spoločnosť v auguste 2015 stornovala a tiež faktúru č. 2801526268 zo spoločnosti Inter Cars Slovenská republika, s.r.o., pobočka Košice, Južná trieda 82 o dodávke náhradných dielov, ktoré uvedená spoločnosť nevystavila a ďalej zo znaleckého posudku č. 56/2015 znalca z odboru doprava cestná Ing. Juraja Korbeľa vyplýva, že k poškodeniu vozidla nemohlo dôjsť tak, ako to nahlásil klient, čím KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Bratislava bola uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie plnenia, čím by jej vyplatením spôsobil škodu vo výške 3.848,04 €. Následne uznesením z 18.5.2016, ČVS: ORP-400/6-VYS-KE-2016 Okresné riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona pristúpilo ku stíhaniu A. B. C., nar. X.XX.XXXX ako obvineného pre zločin poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona, na základe totožných skutkových zistení ako je vyššie uvedené, ktorými bola KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Bratislava uvedená do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie plnenia, čím by jej vyplatením spôsobil škodu vo výške 4.677,80 €. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I dňa 8.9.2016 podal na obvineného A. B. C. obžalobu č. k. 4Pv 161/16/8802-4 pre zločin poisťovacieho podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona.

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/50/2016 z 5.12.2017 bol A. B. C. podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 4Pv 161/16/8802 z 8.9.2016 v celom rozsahu oslobodený, nakoľko skutok nie je trestným činom. Uznesením 8To/29/2018-308 z 18.6. 2018 Krajský súd v Košiciach podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora zamietol.

Z vyúčtovania trov právneho zastúpenia advokátom JUDr. Marcelom Jurkom zo dňa 31. 8. 2018 vo veci obhajoby A. B. C. súd zistil, že tieto boli vyúčtované v sume 2.082,99 € a spočívali v úkonoch vykonaných nasledovne: dňa 31.5.2016 - prevzatie veci a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom – odmena za úkon 107,25 €, náhrada paušálnych výdavkov 8,58 €, dňa 8.6.2016 - výsluch obvineného C., odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, 2.8.2016 - výsluch svedka K., odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, 4.8.2016 - výsluch svedka L., odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, 20. 6. 2016 - výsluch svedka M., odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, dňa 30.8.2016 - preštudovanie spisu, odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, dňa 10.11.2016 - hlavné pojednávanie - odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, 28.11.2016 - návrh na doplnenie dokazovania, odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, 28.11.2016 - námietka neprípustnosti dôkazu, odmena 107,25 €, náhrada 8,58 €, 22.2.2017 - hlavné pojednávanie - odmena 110,50 €, náhrada 8,84 €, 22.3.2017 - hlavné pojednávanie - odmena 110,50 €, náhrada 8,84 €, 3.5.2017 - hlavné pojednávanie - odmena 110,50 €, náhrada 8,84 €, 12.10.2017 - hlavné pojednávanie - odmena 110,50 €, náhrada 8,84 €, 30.11.2017 - hlavné pojednávanie - odmena 110,50 €, náhrada 8,84 €, 5.12.2017 - hlavné pojednávanie - odmena 110,50 €, náhrada 8,84 €, 5.6.2018 - vyjadrenie k odvolaniu, odmena 115,13 €, náhrada 9,27 €, 18.6.2018 - verejné zasadnutie o odvolaní, odmena 115,13 €, náhrada 9,21 €. Žalobca písomne dňa 25.9.2018 požiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku

na náhradu škody a vyplatenie sumy 2.082 € titulom trov obhajoby, na čo mu táto dňa 11.12.2018 oznámila, že preskúmaním spisového materiálu podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. uplatnený nárok na náhradu škody neuspokojí z dôvodu, že nie je v žiadosti predložený žiadny listinný dôkaz, že klient vyplatil trovy konania obhajoby. Žalobca na pojednávaní dňa 14.10.2021 uviedol, že medzičasom sumu 2.082,99 € advokátovi titulom trov obhajoby zaplatil.

Súd vec právne posudzoval podľa § 1 písm. a/, § 3 ods. 1 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. f/, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, § 17 ods. 3, 4, § 18 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Konštatoval, že v posudzovanej veci uznesenie vyšetrovateľa Policajného zboru v Košiciach ČVS: ORP-400/6-VYS-KE-2016 z 23.3.2016, ktorým bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie, uznesenie vyšetrovateľa z 18.5.2016, ktorým bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi pre zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 223 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ako aj obžalobu Okresnej prokuratúry Košice I z 15.9.2016 sp. zn. 4Pv 161/16/8802-4 treba považovať za nezákonné rozhodnutia a žalobca spĺňa zákonné predpoklady pre odškodnenie. Dôvodil, že v zmysle ustálenej judikatúry, ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté (súd odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MCdo/15/2009 z 18.8.2010). Nebolo sporným, že v trestnom konaní bol A. B. C. zastúpený advokátom. Súd mal za to, že žalobca preukázal, že išlo o účelne vynaložené trovy obhajoby, ako aj skutočnosť, že trovy obhajoby uhradil advokátovi JUDr. Marcelovi Jurkovi. Obranu žalovanej, že pre dôvodnosť žaloby bolo nutné, aby skutočná škoda žalobcovi vznikla pred podaním žaloby, čo nebolo splnené, lebo žalobca zaplatil advokátovi trovy obhajoby až po podaní žaloby, mal za irelevantnú, keďže žalobca zaplatil advokátovi trovy obhajoby v splátkach po podaní žaloby, lebo nemal po ich vyúčtovaní dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie jednorázovo. Súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu škody titulom trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Pokiaľ ide o ich výšku, vzal do úvahy obranu žalovanej a vychádzajúc s ust. § 1 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého výpočtovým základom pre účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta v trestnom konaní je priemerná mesačná mzda zamestnanca za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý 4 roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ, dospel k záveru, že za úkony právnej pomoci uskutočnené v roku 2016, 1/8 výpočtového základu pre rok 2012, teda 4 roky spätne predstavuje za roky 2016 sumu 95,37 €, za rok 2017 sumu 97,62 €, za rok 2018 sumu 100,50 € a tak vypočítal trovy obhajoby v trestnom konaní v sume 1.645,05 € a režijný paušál spolu v sume 148,68 €, spolu 1.793,73 €, ktorú sumu súd žalobcovi priznal a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnené úroky z omeškania súd uviedol, že štát je povinný nahradiť škodu najneskôr do 6 mesiacov odo dňa, keď poškodený nárok riadne uplatnil podľa § 16 zákona č. 514/2003 Z. z.. Márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu (§ 489 OZ) dostáva do omeškania a najneskôr od nasledujúceho dňa po uplynutí 6-mesačnej lehoty je povinný zaplatiť poškodenému tiež úroky z omeškania. Ak štát oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, lehota omeškania mu plynie podľa citovaného ustanovenia § 16 ods. 4 posledná veta zákona č. 514/2003 Z. z. dňom tohto oznámenia. Žalobca o predbežné prejednanie nároku požiadal Generálnu prokuratúru SR konajúcu v mene štátu listom z 25.9.2018 a žalovaná oznámila žalobcovi, že jeho nárok nebude uspokojený, listom z 11.12.2018. Žalobca nepreukázal súdu, kedy mu bolo stanovisko Generálnej prokuratúry SR oznámené. Šesťmesačná lehota od uplatnenie nároku uplynula dňa 25.3.2019. Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy 1.793,73 € od 26.3.2019 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol ako neopodstatnenú.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 72 % podľa pomeru úspechu vo veci (86 % - 14 %).

Rozsudok vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania napadla včas podaným odvolaním žalovaná z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Vytkla súdu prvej inštancie, že neprihliadol na jej námietku, že v spore nebolo preukázané

splnenie jednej zo základných podmienok nevyhnutných na vznik zodpovednosti za škodu, a to konkrétne vznik škody ako majetkovej ujmy. N. v čase podania žaloby nepochybne neexistovala, táto skutočnosť v konaní nebola sporná, lebo žalobca v tom čase trovy obhajoby, ktoré mu mali vzniknúť v trestnom konaní, neuhradil svojmu advokátovi. Pokiaľ žalobca nezaplatil dlžnú sumu svojmu obhajcovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti žalovanej za škodu, lebo škoda mu zatiaľ nevznikla. Samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi neznižuje majetkový stav žalobcu a nie je teda skutočnou škodu. Žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal úhradu trov obhajoby a teda vznik škody. Pokiaľ ide o súdom priznané úroky z omeškania namietala, že sa objektívne nemohla dostať do omeškania s náhradou škody v čase, kedy ešte nedošlo k jej vzniku, teda k úhrade trov obhajoby.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca uviedol, že s odvolaním nesúhlasí, považuje ho za nedôvodné a argumenty žalovanej považuje za nesprávne. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Argumentoval, že advokát trovy obhajoby v trestnej veci vyúčtoval žalobcovi 31.8.2018 a týmto dňom vznikol žalobcovi záväzok voči advokátovi uhradiť vyčíslené trovy obhajoby. Už dňom vzniku tohto záväzku bola žalobcovi spôsobená škoda a nie až dňom skutočnej úhrady svojho záväzku advokátovi.

Žalovaná v reakcii na vyjadrenie žalobcu odkázala na skutočnosti uvedené vo svojom odvolaní a mala za to, že žalobca vo vyjadrení neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukazoval skutočnosť, že mu reálne vznikla škoda. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/467/2013, podľa ktorého škoda vzniká dlžníkovi vtedy, keď svojmu veriteľovi dlžnú čiastku zaplatil. Sama skutočnosť, že veriteľ má voči svojmu dlžníkovi nejakú pohľadávku, aj keby nebola priznaná rozhodnutím súdu, nie je škodou. Pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú pohľadávku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jej náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, lebo škoda mu zatiaľ nevznikla. Za škodu nemožno považovať len samotnú existenciu pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o priznaní pohľadávky. Až keď dlžník pohľadávku veriteľovi zaplatí, vzniká dlžníkovi voči tretej osobe právo na náhradu škody.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.2.2023 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

Zamietavé výroky rozsudku neboli odvolaním napadnuté, v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP a nebol v odvolacom konaní preskúmaný.

K uplatnenému odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne

ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok žalovanej (§ 379 ods. 1, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnený odvolací dôvod v prejednávanej veci nie je preukázaný a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

Podstata odvolacích námietok žalovanej spočívala v argumentácii, že žalobca napriek svojmu tvrdeniu na pojednávaní dňa 14.10.2021, že svoj záväzok voči advokátovi uhradil, túto skutočnosť nepreukázal. Odvolací súd vyzval preto žalobcu na predloženie dokladu preukazujúceho tvrdenú skutočnosť. Žalobca predložil príjmové pokladničné doklady (zo 14.9.2020, 12.10.2020, 9.11.2020, 21.12.2020, 11.1.2021, 19.2.2021, 25.3.2021, 6.4.2021, 7.5.2021 a 23.6.2021) z ktorých vyplynulo, že trovy obhajoby v trestnej veci zaplatil advokátovi v splátkach. Žalovaná bola oboznámená s uvedeným dokladom.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. V čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu bolo nesporné, že zo strany žalobcu boli trovy jeho obhajoby advokátovi zaplatené, tak ako uviedol na pojednávaní 14.10.2021. Zaplatením týchto trov obhajoby v trestnom konaní mu reálne vznikla majetková ujma - škoda, na úhradu ktorej súd prvej inštancie po jej správnom vyčíslení, žalovanú zaviazal z dôvodov, ktoré uviedol vo svojom rozhodnutí a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje. Na vyhovujúci výrok rozhodnutia, pokiaľ ide priznanie istiny, nadväzuje správny výrok o trovách konania, ktorý zohľadnil pomer úspechu a neúspechu v konaní a priznal žalobcovi nárok náhradu trov konania v rozsahu 72 %. Ďalšou obrannou líniou žalovanej bolo tvrdenie, že sa objektívne nemohla dostať do omeškania s náhradou škody v čase, kedy táto škoda ešte nevznikla, lebo žalobca ešte neuhradil trovy obhajoby advokátovi. S touto argumentáciou sa odvolací súd stotožnil.

Podľa aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 7Cdo/339/2021, sp. zn. 4Cdo/257/2019, sp. zn. 7 Cdo 243/2019) márnym uplynutím 6 mesačnej lehoty odo dňa, kedy poškodený nárok podľa § 17 ods. 2, 4 zákona č. 514/2003 Z.z. riadne uplatnil podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. proti žalovanej, sa štát ako dlžník dostáva do omeškania, a preto najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6 mesačnej lehoty ho postihuje povinnosť platiť tiež úroky z omeškania. Z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 257/2019 je zrejmé, že nárok žalobcu podľa § 17 ods. 2 až 4 zákona č. 514/2003 Z. z. voči žalovanej vzniká už samotnou existenciou vedenia trestného stíhania. Preto rozhodnutie, ktorým sa priznáva táto náhrada škody vo forme nemajetkovej ujmy v peniazoch v konkrétnej výške, už len deklaruje existenciu tejto zákonom priznanej právnej skutočnosti a nárokov z nej vyplývajúcich.

V konkrétne prejednávanej veci, v ktorej bola uplatnená náhrada skutočnej škody (nie náhrada nemajetkovej ujmy), však nastala špecifická situácia, kedy táto škoda žalobcovi v ním uplatnenej výške reálne vznikla až zaplatením poslednej splátky trov obhajoby advokátovi, t.j. 23.6.2021. Žalovaná sa preto pred samotným dátumom vzniku škody nemohla dostať do omeškania s jej plnením žalobcovi. Odvolací súd preto v časti priznaných úrokov z omeškania zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy od 26.3.2019 do 23.6.2021 zamietol.

Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

V prejednávanej spore o náhradu škody bol žalobca úspešný v časti istiny a čiastočne aj pokiaľ ide o úroky z omeškania, neúspech mal v časti pôvodne priznaných úrokov z omeškania. Odvolací súd mal za to, že jeho neúspech možno vyhodnotiť ako nepatrný, preto mu priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej

obrans, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).